

Pensionslovens § 9 ophører jo Pensionen, naar Vedkommende ved Dom kjendes skyldig i et saadant Forhold, som, medens han var i Embede, vilde have havt detses Forbrydelse tilfulde, eller naar han overbevises inden sin Afsted at have gjort sig skyldig i et saadant Forhold. Der er altsaa Intet til Ginder for, at selv om Pensionen vedtages nu, den saa senere vil kunne bortfalde, hvis det skulde ved Undersøgelse eller under det Injuriesøgemaal, som maatte blive anlagt, blive oplyst, at han har gjort sig skyldig i saadanne Forhold. Jeg vil derfor tillade mig at fraraade at vedtage Dagsordenen.

**Th. Nielsen:** Det forekommer mig, at den Begrundelse, som den ærede sidste Taler gav for ikke at gaa ind paa Dagsordenen, omtrønt var den, at dens Vedtagelse kunde medføre, at et eller andet Medlem, naar vi atter fik en saadan Sag forelagt, maatte kunde udslynge lignende Beskyldninger, og at der paa den Maade ikke vilde komme Noget ind i disse Sager. Jeg tror, at den ærede sidste Taler har Ret i at mene dette; jeg tror ikke, at man i en lovgivende Forsamling tør have den Mening, at Skigt vil komme til at høre til Dagsordenen. Jeg har hvortimod den Overbevisning, at naar der er fremkommet saadanne alvorlige Beskyldninger imod Dr. Møller, have de Mænd, som ere fremkomne med dem, været sig bevidst, hvad de have sagt, og have, som de ogsaa udtrykkeligt have udtalt, havt meget stærk Formodning om, at det maatte være Sandhed. Det forekommer mig at være meget underligt, at det netop fra den Side, til hvilken den ærede sidste Taler hører, er blevet gjort gjældende, at vi ikke skulde udsætte Sagen; thi netop fra den Side forekommer det mig, at man maa ønske Klarhed i den.

**C. B. Nyholm:** Hvis der var nogen Anledning til, eller hvis det var nødvendigt, at gaa den Bet, som her er antydet, nemlig at faa Sagen stændset og at faa Vedkommendes Forhold nærmere undersøgt, skulde jeg for mit Vedkommende ikke have Noget dertil; men Forholdet stiller sig saaledes, at det er

aldeles uundvædigt, at gaa den Bet, som er antydet i det indbragte Forslag. Hvorfor da ikke gaa den Bet, som man pleier at gaa i lignende Tilfælde, naar der reises Sigtelser for Forbrydelse, imod en Mænd? Man — i dette Tilfælde den vedkommende Klager — henvender sig med sin Anmeldelse til den Politimester, under hvis Jurisdiktion den Anklagede hører, og lader der Sagen blive bragt frem. Den Politimester, som er den rette, nærmeste, kompetente Autoritet, vil da skride ind, optage Forhøret, og saafremt der er Anledning til, at gaa over til Aktion, vil Sagen blive fremmet ad den sædvanlige Bet. Der er ikke Grund for Folkestinget til i dette Tilfælde at skride ind som stor Anklageautoritet; dette skulde man meget vogte sig for, at komme ind paa. Jeg vil derfor meget fraraade, at Dagsordenen vedtages, ikke saameget for dens egen Skyld som for de Konsekvenser, den saa saare let kan komme til at føre med sig.

**Chr. Pedersen:** Min Betragtning maade er lidt forskjellig fra, hvad jeg nu har hørt fra andre Sider. Under 2den Behandling havde jeg i Genhold til den ærede Ordførers Udtalelse om Dr. Møller ventet, at han vilde anbefale Vedtagelsen af det, Regjeringen havde foreslået at give Vedkommende i Pension; men det blev ikke Tilfældet, hvorimod man kom til det Resultat at faa 50 Rd. af Med Hensyn til Pensionen er det imidlertid et Spørgsmaal, om den ikke er lille nok, som den var foreslået, saaledes at den ikke krængte til at formindskes, men dertil kommer, at jeg efter de Udtalelser, som kom frem ved 2den Behandling, maatte tro, at den vedkommende Mænd, naar Sagen igjen kom til Forhandling her i Thinget, allerede vilde have ladet høre fra sig. Jeg havde, som sagt, det Haab, at Thinget havde villet vedtage Regjeringens Forslag, men det skete ikke; man slog 50 Rd. af, og saaledes foreligger Sagen fra 2den Behandling. Manden har imidlertid faaet sin Straf, og derfor forekommer det mig, at det er at gaa ham for nær, naar man tager de 50 Rd. fra ham. Paa den anden Side havde jeg som sagt ventet, at Manden, naar der var fremkommet saadanne Ytringer om